

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Baptistae Bvrgi De Dominio Ser[enissi]mae Genvensis Reip. In Mari Ligvstico Libri. II.

Borgo, Pietro Battista

Romae, 1641

Maris dominium non officere libertati commerciorum, & posse præscribi.
Cap. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13096

90 De Dominio Ser.^{ma} Gen. Reip.

ius naturale. Quin præterea ipsi aduersarij non ubique iure naturæ mare commune esse contendunt, sed alicubi ex gentium instituto provenire fatentur, vt illud, quasi præter ipsius naturam, commune sit, quo instituto abrogato, mare ad propriam naturam redire potuit, & occupari; Atque in summa, cum dominiorum distinctio ad tollendas discordias inuenta sit, vt vel ipsi aduersarij minime diffitentur, mare sine domino remanere non potuit, cuius quam horribilis esset communio, conijci potest ex ijs, quæ euenisse ante Minois in Græcia maritimum dominium narrat Thucidides, cum mare nullius vsus redditum fuisset a piratis, qui nauigationem cunctis faciebant infestam; ita vt non modo expedierit mare occupari, sed fuerit omnino necessarium.

1. Grot. de Iur.
bell. lib. 2. c. 3.
n. 10.

2. Lib. 1.

*Maris dominium non officere libertati
commerciorum, & posse præscribi.*

CAP. XII.

ERVNTAMEN maximum nobis ab hoc maritimo dominio aduersarij minantur incommodum. Libertatem; inquit, commerciorum tollit iure gentium sacrosanctam, & mare in seruitutem redigit. Non dominum maris arguunt, sed piratas; dominus namque maris, non modo libertatem commer-

cio-

ciorum non tollit, sed illam adauget, pelagus a prædonibus reddens securum, nauigationemq; faciliorem, positis breuium signis, ac luminibus, quibus nautæ tutius dirigant cursum: ijsque commodis vectigalia, quæ a domino maris exiguntur, compensantur. Quod si nauigationem omnino interdicit, non magis faciet iniuriam dominus maris, quam si per vias publicas in sua ditione iter denegaret. Vt itaque non officiant cõmerciorum libertati vectigalia, quæ terrestribus itineribus imponuntur, ita neque ea quæ nauigationi imponentur, officient. Non tamen ideo Principem dominũ esse viarũ negabimus, quod ipsius in illis dominium deroget libertati cõmerciorum. Libertas insuper hæc cõmerciorum, cuius adeo religiosi sunt aduersarij, non est absque villo omnino delectu admittenda: sed cauendum imprimis est, ne Resp. inde quid capiat detrimenti; ¹ neque omnium temere admittendum est commercium, sed prospiciendum legibus, quos expediat admittere, vel arcere. ² Ac maritimi isti negotiatores, præsertim (quos Plato *æstiuos peregrinatores* appellat) qui acquirendæ pecuniæ gratia ad alias deuolant ciuitates; cauendi sunt, ne suis moribus nostros corrumpant. Non est igitur tantum cõmerciorum libertati indulgendum, vt illorum licentia nostræ officiat libertati. Religiosissimi huius instituti obseruatores sunt Sinenses, & Moscouitæ, qui nisi

1. Aristot. 7. Politic. c. 6.

2. Plato de Legib. 12.

92 De Dominio Ser.^{ma} Gen. Reip.

ad destinatos portus naues appellere exteros non
permittunt, eosque penetrare in mediterranea,
minime patiuntur: & Galli præternauigantium
naues visitant, inquiruntque, an merces non
permissas deferant: vti etiam Hispani nauiga-
tionem ad Indias omnibus exteris interdicut:
cumq; anno CIOICIX. Hollandis cōcessissent
inducias, ijs commerciorum modum præscri-
psere. Angli quoque non semel transitum Bo-
realibus populis ad Hispanos denegarunt; & in
summa in Principis potestate est, commercium
cum exteris vel admittere, vel repudiare, vel li-
mitare. Non tamen contra ius gentium fit; Cum
namque genus humanum per indiuidua, Resp.
per ciuitates conseruetur, nec genus humanum
vniuersum vni Principi obediat; vnusquisque
Princeps sibi a Deo traditum populum regere
tenetur, in cuius commodum omnia sunt con-
uertenda, ideoque vbi libertas commerciorum,
illius populi obest commoditati, non est ita reli-
giose retinenda. Quid si dicamus hanc liberta-
tem commerciorum de iure gentium non esse?
Non est sane super hoc communis omnium po-
pulorum consensus, cum illam plerique non ad-
mittant. Veruntamen de hoc non est prolixius
disputandum, cum tametsi iuris gentium esset,
illi nihilominus maris dominium haudquaquā
derogaret. Sed nec per maritimum dominium
mare in seruitutem redigitur, imo ideo liberum
est,

I. L. 2. l. mer.
catoves, & l. fi
nal. C. de cō.
merca.

In Mari Ligustico. Lib. I. 93

est, quod dominum habeat. Non seruiunt populi, aut prouinciæ, quæ domino suo parent; seruiunt quæ ab extraneis occupantur. Eodem pacto non seruit mare, quod a Domino suo defenditur, sed id quod a piratis redditur infestum. Restat vltimum aduersariorum argumentum, quo peculiare genus acquisitionis dominij maritimi impugnant præscriptionem. Aiunt siquidem mare præscribi non posse, quia præscriptio iuris mere ciuile est. Quid igitur? Non poterit inter eos, qui legibus Romanis vtuntur, mare præscribi, inter alios consuetudine, quæ iurifgentium est, ipsius dominium acquiri? Quod autem subdunt, ea quæ legis dispositione præscribi non possunt, vt mare, nec per mille annos posse præscribi, facile diluitur ex eo, quod non docent, qua lege maris præscriptio cõdemnetur. Nos vero contra reperimus, communem & receptam esse Iurisconsultorum sententiam, mare ex legis dispositione præscribi posse, cum passim hunc maritimi dominij acquirendi modum agnoscãt. Neque valde firmum est, quod ponunt, ea quæ legis dispositione præscribi nequeunt, nunquam præscribi posse; Nam tametsi quæ iurifgentium sunt, inter ea censeantur, quæ præscriptionem non admittunt, longissimo tamen tempore præscribuntur. Atque, vt tandem hanc partem absoluamus, ex ipsorum aduersariorum concessione, maris haberi posse dominium concludimus.

Cum

1. L. 5. ff. si
usufr. potat.
l. si quis duas,
d. si in vediti-
one, l. quic-
quid, ff. com.
præd. l. alius.
C. de seruit.

2. L. sane si
maris, & ibi
glos. & DD.
ff. de iniur.
cũ supra lau-
datis, c. 7.

Cum namque concedant potuisse inter aliquos populos de dominio maritimo conuenire, ostenderimusque inter complurimos conuenisse; intelligitur iam maris introducta proprietates, ut ceterarum rerû, quas ex simili pacto in proprietatem transiisse asseuerât; neque aliter posset populus aliquis contra ceteros maris imperio reclamare, quam si reliquarû quoque rerum dominio reclamaret, & ipsarum communionem exposceret.

*Confutantur testimonia Poëtarum
ab aduersarijs allata.*

CAP. XIII.

RIDICVLA fane sunt, quæ post argumentorum classem, ex Poëtarum figmentis in re adeo seria, ab aduersarijs afferuntur. Grippus piscator vidulum expiscatus fuerat, partemque eorum, quæ in vidulo erât, petebat Trachalio, qui expiscantem Grippum cõspexerat; alioquin se facturum id palam viduli domino minitabatur, qui illum sibi vëdicaret: excipit Grippus.

*Ecquem esse dices in mari piscem meum? quos cum
capiro, siquidem*

*Cepi, mei sunt, habeo pro meis, nec manibus ad-
feruntur, neque illinc*

*Partem quisque postulat, in foro palam omnes
vendo pro meis*

Venalibus: Mare quidem commune certo st omnibus.

Arripit